

[Jens Peter Jensen.]

altså ikke beklage, at bjerget barslede og fødte en mus.

Handelsministeren har valgt at følge kommissionsflertallets indstilling, og det er sikkert politisk klogt. Dette så meget mere som flertallet i kommissionen repræsenterer et bredt udsnit af interesser i denne sag, således væsentlige erhverv, arbejdsgivere og medarbejdere. Jeg skønner også, at kommissionsflertallet er repræsentativt, også for forbrugerinteresser — måske i lige så høj grad, som Forbrugerrådet er det. Det undrer mig noget, at landbrugsrepræsentationen ikke er med i flertalsindstillingen. Det fremgår nemlig af bilagsmaterialet, at tilfredsheden med den bestående lov er mest udpræget hos landbrugere og i landdistrikterne i det hele taget. Alligevel går landbruget ind for mindretallets mere vidtgående forslag.

Jeg lægger vægt på, at flertallet repræsenterer en så bred vifte af interesser, som tilfældet er. Ikke mindst dette er medvirkende til, at venstre indtager en positiv holdning til det foreliggende lovforslag. Jeg advarer folketinget imod at pille ved de centrale dele i det foreliggende lovforslag, altså bestemmelserne om den almindelige butikstid og den særlige butikstid. Jeg mener, at kommissionsflertallet er nået frem til noget, som kan bære betegnelsen et forlig, og piller vi ved dette, så går forliget op i sin limning.

Derimod kan der være anledning til, at vi diskuterer andre enkeltheder. Jeg er således ikke tilfreds med, at man vil gøre en leverandør ansvarlig til straf, hvis han leverer varer til en butik med begrænset varesortiment. Det er ikke sikkert, at leverandøren i alle tilfælde kan vide, at der er dette begrænsede varesortiment. Det vil jeg gerne se på i udvalget.

Med hensyn til sommerhusområderne tror jeg, vi er nået frem til en bedre administrativ ordening.

På venstres vegne kan jeg sige, at vi er med til en saglig udvalgsbehandling med henblik på lovforslagets fremme.

Glensgård (FP):

Det mest spændende ved dette lovforslag er, om det vil ombringe den nuværende handelsminister, eller han i modsætning til en forhenværende handelsminister, der også

beskæftigede sig med lukkelovgivning, vil overleve rent politisk.

Med den krig, som den 2. december 1975 sikkert har raset blandt lukkelovskommissionens medlemmer i 5 år, er der i de kommende år forhåbentlig sat en stopper for diskussionen om lukkelovgivning.

Det er meget befriende for politikere, at der blandt lukkelovskommissionens medlemmer har markeret sig et stort flertal for en liberalisering af lukkeloven. Fremskridtspartiet havde selvfølgelig gerne set, at der på enkelte områder i loven var sket andre reguleringer, men vi er i øvrigt i det store og hele tilfredse med kommissionens betænkning, og vi ønsker at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Dog vil der i det kommende udvalgsarbejde blive stillet nogle spørgsmål til handelsministeren for at belyse for os dunkle punkter i lovforslaget.

Jeg kan allerede på nuværende tidspunkt oplyse handelsministeren om, at jeg finder, at § 10, stk. 2, er et typisk eksempel på en lovgivning fabrikeret af teoretikere uden særligt kendskab til det praktiske erhvervsliv. Hvordan vil man forlange, at en fragtmand, som skal aflevere varer for et firma, skal vurdere, om varen burde leveres og måtte leveres til den pågældende forretning? Eller hvordan skal postbudet forhindre, at der leveres ulovlige varer til en af de i § 3, stk. 1, nævnte forretninger? Jeg er naturligvis klar over, at handelsministeren vil sige, at det skal de heller ikke, men så må jeg spørge: hvad nytter det, at handelsministeren i bemærkningerne til lovforslaget skriver, at der skal opsættes skilte ved alle indgange for at advare leverandørerne? Den tid er forsvundet, da det var sælgeren selv, der afleverede varen til den enkelte forretningsdrivende. Det bliver måske ikke så let at ændre ministerens opfattelse i så henseende, men jeg vil dog ikke afskrive det på forhånd.

Jeg håber, et kommende udvalgsarbejde vil bevirke, at ministeren vil stille ændringsforslag i retning af, at det ikke bliver leverandørerne, der straffes i henhold til disse paragraffer. Ministeren har vel heller ikke tænkt sig at forbyde f. eks. en købmand at sælge øl til mindreårige. Skulle det være tilfældet, så har kristeligt folkeparti i hvert til-